

Ще го вземе майка въ скути,
 И ще^{*} лигне дете пени —
 Да изрони, да измачка
 Мойтъ листовце кравени!

Младъ овчарю, братъ да ми си!
 Дай ме, братко, по момитъ:
 Тъ на ясно, бъло чело
 Росна китка щатъ накити.

Самъ ти знаешъ, какъ момитъ
 Мждро ходятъ, мждро носятъ;
 Съ тъхъ и азъ да се порадвамъ,
 Както съ менъ се тъ поносятъ.

Прибератъ ли се пъкъ вечеръ
 Отъ седѣнки — на полица
 Ще ме турятъ, да не съхна,
 Въ пълна чашка со водица:

Да съмъ росна, да имъ дъхамъ
 На сънь моя миришъ сладки;
 Сънища имъ да сѫ тихи,
 Бляноветъ имъ благатки!“

Пжтека

Горската пжтека —
 Тръне, камънакъ —
 Стръмно се извива
 Въ гжстия лещакъ.

На кѫде ли води,
 Никой я не знай:
 Тръгва безъ начало,
 Свършва тя безъ край.